DISCURSUL CANCELARULUI HITLER

Fuehrerul a expus o serie de hotărâri menite să primejduiască pacea Europei

Nuernberg, 12 (Rador). — **Fuehrerul Cancelar a ţinut astă seară în sala festivă a congresului naţional-socialist mult aşteptatul său discurs, menit să aducă lămuriri la diferitele întrebări care se pun azi în toate capitalele mondiale.**

La ora 19,10, d. Hess, locotenentul Fuehrerului, a anunţat că d. Hitler va lua cuvântul.

Aplauzele izbucnesc şi mai tumultuoase, făcând apoi loc unei tăceri mormântale. D. Hitler îşi începe cuvântarea astfel:

„Bărbaţi şi femei ai naţional-socialismului!

In 1923, s'a ţinut la Nuernberg primul congres naţional-socialist la care asistau formaţiile de luptă ale partidului. Incepând din ziua aceea, nu se mai putea să nu se vadă că în viaţa politică a naţiunii germane şi-a făcut apariţia un element nou. Alte partide sau grupuri similare îşi recrutau aderenţii, în primul rând dintre burghezi. Incă din acel moment însă, partidul naţional-socialist îşi recruta aderenţii din marile masse ale poporului, dintre fiii de lucrători şi ţărani.

Numele pe care-l purtam, de partid german muncitoresc, supăra partidele naţionaliste, după cum supăra şi apariţia aşprilor noştri soldaţi. Dar acest nume, de partid muncitoresc, a fost încă din primele zile numele nostru de onoare. Avem un partid popular. Avem mai mulţi muncitori manuali de cât muncitori intelectuali. De-aceea partidele adverse credeau că ne va fi imposibil să corespundem unei misiuni superioare. Marxiştii au văzut în noi încă din primele zile concurenţi detestaţi. Fără conducere intelectuală, nu se putea subzista.

Scopul evreilor şi al marxiştilor a fost de a distruge comunitatea naţională pentru a da pe mâna avocăţeilor evrei massele poporului german.

La începuturile sale, numele mişcării naţional-socialiste era suspect ca şi haina aderenţilor săi.

Poporul aspira deci cu ardoare la ceasul când tobosarul, care eram eu, va putea fi înlocuit printr'un aşa zis adevărat om de stat.

Pe atunci toată lumea vorbea de interesul necesar al poporului german, dar noi, naţional-socialiştii, eram părăsiţi de toţi. Toată lumea ne ura. Numărul miliţienilor noştri osândiţi se ridica la sute de mii. Totuş, ne amintim cu un sentiment de bucurie, de această epocă de luptă".

D. Hitler a vorbit apoi de naţional-socialiştii care au luptat în Marca de est germană. El şi-a exprimat indignarea faţă de faptul că un mare număr de germani au fost aruncaţi în ghiarele mizeriei pentru un şir de ani şi au fost închişi în puşcării şi ocne.

Dar — a adăugat oratorul — „în marea istorie a lumii se vede azi repetându-se aproape acelaş lucru, ca şi suferinţele noastre de odinioară. Dela primul congres din Nuernberg au trecut 15 ani. Tobosarul partidului a devenit şeful şi reprezentantul Reichului german. Partidul a realizat o minune. Imi vine a crede că visez când mă gândesc la primul congres şi când compar ziua aceea cu ziua aceasta. De atunci şi până acum, întregul Reich s'a unit în mişcarea noastră şi se întruneşte în acest oraş. Imbucătăţirea naţiunii nu mai există. O formă adevărată a unităţii Reichului există, pentrucă acesta şi-a găsit unitatea sa naţională.

Mişcarea naţional-socialistă a devenit o organizare a masselor germane. Ea a concentrat forţele naţiunii şi a salvat poporul german.

Probleme enorme trebue să fie rezolvate. Când o mişcare e constrânsă să rezolve asemenea probleme ea trebue mai întâi să rezolve problema organizării. Deaceea, a trebuit în primul rând să creem o unitate între lucrătorii intelectuali şi lucrătorii manuali. Această unitate cerea îndepărtarea unui element străin, care nu putea fi integrat niciodată în poporul nostru.

Organizarea comunităţii naţionale

Dacă azi suntem întrebaţi de ce naţional-socialismul luptă atât de fanatic contra evreilor nu putem răspunde decât că o rasă străină, care nu are nimic comun cu noi, nu poate fi chemată la conducere. Misiunile enorme ce ni se impun nu pot fi realizate decât prin punerea în acţiune a tuturor forţelor noastre şi prin disciplină. Condiţia preliminară este autoritatea absolută a conducerii.

Grija principală a statului trebue deci să fie de a se găsi mijloacele pentru încurajarea energiei şi înflăcărării fiecărui individ, spre a-i îngădui să progreseze. In acest stat naţional-socialist, omul cel mai sărac trebue să fie sigur de a se putea ridica până la clasa cea mai de sus. Fiecare lucrător, fiecare ţăran trebue să ştie că toţi conducătorii sunt şi conducătorii lor, pentrucă sunt ieşiţi din naţiune. Numai graţie organizării comunităţii naţionale, am putut rezolva o sarcină în faţa căreia adversarii noştri de odinioară au eşuat. Am suprimat dezastrul economic, dar în acelaş timp am reuşit să rupem şi legăturile politice în care eram înlănţuiţi.

Această comunitate naţională nu este teoretică. Partidul naţional-socialist este organizarea acestei comunităţi naţionale, pentru ea există. Este arma comunităţii naţionale în interior. In ceasul de faţă nu există aproape niciun german care să nu fie membru al unei organizaţii naţional-socialiste. Această organizaţie pătrunde până în cele din urmă ateliere, în cele din urmă sate, în cele din urmă case.

Tot ceeace această comunitate naţională întemeiată pe partidul naţional-socialist a voit şi realizat în ultimii şase ani a fost în interesul poporului greman, al întregului popor german. Pentru prima dată în istorie s'a putut pune în picioare şi s'a putut organiza dreptul nostru la acţiune în sânul comunităţii naţionale. Ea poate lua măsurile cele mai impopulare, dacă acestea sunt în interesul naţional. Interesele individuale sunt fără importanţă. Vrem să ne prezentăm în fiecare an în faţa poporului pentru a obţine acest sentiment. La 10 Aprilie am obţinut asentimentul lui mai mult ca oricând. Poporul nostru ne-a mărturisit în ziua aceea că are cei mai buni şefi, care vor să-l ridice la măreţie şi libertate.

Coaliţia dintre democraţii şi bolşevism

Totuşi, ne aflăm într'o lume care ni se opune. Vedem azi aceiaşi cârdăşie între democraţii şi bolşevism, pentru a lupta contra comunităţii naţional-socialismului. Adversarii noştri de altădată, marxişti şi liberali, formau contra noastră un front unic. Iată marea minciună a luptelor politice. Adversarii noştri spuneau că luptă contra noastră din motive naţionale şi nu şovăiau de a se alia cu partidele antinaţionale. Centrul catolic lupta contra naţional-socialismului în numele creştinismului şi se alia cu comunismul ateu. Tot aşa comunismul se alia pentru a lupta contra noastră cu cea mai rea dintre reacţiuni. Era un spectatcol profund respingător.

Acelaş lucru se întâmplă azi, când vedem aşa zisele democraţii internaţionale alindu-se contra noastră cu bolşevismul dela Moscova.

Se pune întrebarea dece vorbim atât de des de democraţi. O facem pentrucă suntem revoltaţi de lipsa de sinceritate a democraţiilor. Această falşitate începe chiar din momentul când democraţiile se pretind a fi regimuri populare şi spun că noi suntem dictatori. Or, mai există oare alte guverne care să aibă în spatele lor mai mult de 90 la sută din popor? Falşitatea acestor democraţii rezultă din atitudinea lor faţă de restul lumii. Democraţiile nu şovăe să exalte forma guvernului bolşevic, deşi acesta se numeşte dictatura proletariatului; ele numesc dictatură un guvern care are în spatele său 99 la sută din popor în timp ce admiră ca democratic un regim care se menţine prin torturi şi închisoare.

Este o trăsătură de sângeroasă ironie a istoriei lumii de a vedea alături de democraţi pe reprezentantul cel mai sângeros al tiraniei care a existat vreodată: bolşevismul dela Moscova este aliatul democraţiilor capitaliste.

In timp ce conducătorii partidelor democratice nu se pot prezenta în faţa slabelor lor trupe de aderenţi fără să fie fluieraţi, se declară că faptul de a întruni mii de oameni în statele fasciste este un semn de tiranie.

Vorbesc de egalitate de drepturi şi refuză unui popor de 75 de milioane drepturile cele mai elementare. Timp de 15 ani au fost refuzate aceste drepturi poporului german, deşi la acea epocă el nu era condus de „nazişti".

PROBLEMA COLONIILOR GERMANE

Unii s'au indignat de violarea legilor sfinte şi a tratatelor nu mai puţin sfinte. Când Germania reclamă coloniile sale, i se răspunde că aceste colonii nu pot fi încredinţate unui asemenea destin. Dar alţii organizează băi de sânge în propriile lor colonii, pentru a aduce pe calea înţelepciunii pe indigeni. Şi în acest timp se mai vorbeşte de civilizaţie! Se aduce Germaniei şi Italiei învinuirea că ar fi fost brutale, debarasându-se de elementele evreeşti".

D. Hitler afirmă că Germania şi Italia sunt suprapopulate: „Indată ce s'a început expulzarea evreilor din aceste ţări, au izbucnit jelanii, dar democraţiile s'au păzit să ajute pe evrei. Se declară că nu este loc pentru dânşii. Se declară că imperiile mondiale democratice care au doar câţiva oameni pe kilometru pătrat nu pot suporta o asemenea povară. Ce scădere morală.

Reichul nu se va desinteresa de soarta germanilor sudeţi

Astfel, ne vedem, ca imperiu naţional - socialist, în faţa aceloraşi forţe care au luptat odinioară contra noastră în Germania, timp de 15 ani.

Mărturisesc deschis: prefer să fiu insultat de cineva care nu mă poate fura, decât să fiu furat de cineva care în compensaţie îmi decerne laude. (Aplauze formidabile).

Azi se insultă. Dar suntem în măsură de a împiedeca pe oricine să vină pentru a jefui Germania. Statul care ne-a precedat a fost prada şantagiştilor timp de 15 ani, dar i s'a decernat în schimb complimentul că este un stat brav democratic. Azi nu mai este vorba să vorbim de frazele democratice spuse contra poporului nostru.

Şi aici fac aluzie la Cehoslovacia. (Aplauze; strigăte ostile la adresa Cehoslovaciei).

Acest stat este o democraţie, adică a fost întemeiat după principiile democratice, fără ca totuş să se ceară părerea minorităţilor care locuesc în el. S'a încercat să se spună că Cehoslovacia are o misiune militară şi politică specială. Fostul ministru Pierre Cot a declarat că este acolo pentru a schimba în ruine centrele industriale germane. Majoritatea locuitorilor acestui stat trebue să tacă. Constituţia lui este bazată pe asuprirea minorităţilor, care se bizue pe suveranitatea poporului ceh. Dacă cineva protestează contra acestei stări de lucruri este redus la tăcere prin violenţă.

Dacă ar fi vorba de ceva care nu ne-ar privi, am considera acest fapt drept ilustrarea concepţiei democratice a dreptului popoarelor de a dispune de ele însele. Dar, noi, germanii, suntem obligaţi să luăm parte la această problemă, căci printre cei asupriţi sunt trei milioane şi jumătate de germani, adică o populaţie egală cu a Danemarcei. Aceşti germani ridică un protest energic.

Dumnezeu Atotputernicul nu i-a creiat pentru a fi supuşi unei puteri pe care o detestă şi nu a creiat şapte milioane de cehi pentru a supraveghea trei milioane de germani şi a-i pune sub tutelă.

Starea de lucruri care domneşte în acest stat este insuportabilă. Aceşti oameni sunt lipsiţi de drepturile lor de a dispune de ei înşişi. Sunt ruinaţi economiceşte. Se încearcă nimicirea lor. Dar acest adevăr nu poate fi distrus prin fraze. Faptele o dovedesc.

Se urmăreşte suprimarea germanilor sudeţi. Li se aplică un tratament nevrednic. Sunt asupriţi. Dacă aceşti trei milioane de germani, cari fac parte dintr'un popor de 80 milioane, nu au dreptul de a cânta cântece, pentrucă aceste cântece nu le plac cehilor, şi dacă nu au dreptul de a saluta într'un chip care displace cehilor, dacă nu pot face nici cea mai mică manifestaţie liberă, acest lucru este poate simpatic reprezentanţilor democraţiilor, pentrucă este vorba de germani, dar pot spune acestor reprezentanţi ai democraţiilor că acest lucru nouă nu ne este indiferent.

REGIMUL LA CARE SUNT SUPUŞI SUDEŢII NU MAI POATE DURA

Anunţ că dacă aceste fiinţe asuprite nu pot găsi dreptatea, noi vom fi cei care le-o vom procura.

Situaţia în care se află aceşti oameni, lipsiţi de drepturi, trebuie să-şi găsească o soluţie. Am spus-o şi în discursul meu de la 20 Februarie.

Dacă Praga crede că acest regim poate dura, dă dovadă de o orbire totală. Am mai declarat că nu voi mai suporta ca aceşti trei milioane de oameni să continue să fie asupriţi şi rog pe oamenii de stat străini să ia cunoştinţă că aceasta nu este o frază goală.

„Nimeni nu ne poate obliga să renunţăm la revizuire"

Statul naţional-socialist a făcut mari jertfe. El nu a cultivat ideea revanşei. Dimpotrivă, Franţa a anexat Alsacia-Lorena, deslipind-o dela imperiul german în secolul 17, în timp de pace. La 1870, Germania le-a reluat-o. Pentru noi, germanii, catedrala din Strasbourg reprezintă mult. Am tras totuşi o linie deasupra. Nimeni nu poate să ne oblige de a renunţa la asemenea drepturi de revizuire, dacă nu am vrea să renunţăm la ele. Le-am părăsit, pentru a pune capăt odată pentru totdeauna veşnicei certe cu Franţa.

La celelalte frontiere, Reichul a luat aceiaşi măsură.

Am făcut cele mai mari sacrificii pentru a menţine pacea şi pentru a deschide calea spre reconciliere. Am procedat mai mult decât leal. In presă, în film, s'a făcut propagandă conform acestei renunţări. Chiar şi în literatură nu s'au admis opere care ar fi contrare acestui spirit.

Am renunţat pe un teren important, de a ne încrucişa armele cu un alt stat. Acest fapt s'a întâmplat nu pentrucă nu puteam construi mai mult de 35 la sută din vasele posedate de Marea Britanie, ci pentrucă voiam să provocăm o destindere.

Reichul are în multe părţi frontiere pe care le consideră nestrămutate. Acest lucru a fost considerat ca o slăbiciune a Germaniei, dar azi vreau să corijez această eroare.

Jertfele Germaniei pentru pace au o limită

Poporul german nu este gata să accepte suferinţele a trei milioane şi jumătate de oameni şi nu are de ales.

Inţelegem ca Marea Britanie şi Franţa să-şi apere interesele lor, dar pot asigura pe oamenii de stat din Paris şi Londra că suntem hotăriţi să apărăm propriile noastre interese, în toate împrejurările.

Aş vrea să reamintesc discursul pe care l-am ţinut în 1933 în Reichstag când am arătat că voi lua asupra mea toate primejdiile, toate amărăciunile şi toate persecuţiile decât să renunţ la împlinirea acestei datorii.

Niciun stat european nu a făcut pentru pace mai mult decât Germania.

Trebue însă să se înţeleagă că aceste jertfe au limita lor. Nu trebue să se confunde statul naţional-socialist cu Germania lui Bethman Holweg şi a lui Hertling.

Alegerile comunale din Cehoslovacia au fost o demonstraţie

In cursul acestui an s'a produs un eveniment care ne-a silit să ne corijăm atitudinea.

Anul acesta s'au făcut în Cehoslovacia alegeri, cărora li s'au zis alegeri comunale. Cehii se temeau de alegeri pentrucă le era frică de unitatea mişcării naţionale germane. S'a încercat influenţarea rezultatului. Guvernul din Praga a fost de părere că trebue să se întrebuinţeze intimidarea brutală. S'a voit să se arate germanilor sudeţi o forţă brutală, pentru a-i împiedica de a vota aşa cum voiau. Pentru a se face această demonstraţie plauzibilă în faţa lumii, Beneş a lansat neadevărul că Germania a vrut să mobilizeze. In această privinţă fac următoarea declaraţie: Asemenea minciuni nu sunt un lucru nou. Acum un an un alt om de stat a anunţat că 20.000 de soldaţi germani ar fi debarcat în Maroc. A fost deajuns în acel moment să fac o declaraţie ambasadorului Franţei pentru a determina dispariţia acestei minciuni din lume. Această declaraţie cehă este absolut falsă. Am arătat-o celorlalte mari puteri. Am comunicat-o şi guvernului din Praga şi acesta s'a servit de ea pentru a influenţa asupra alegerilor. Pot da asigurări că nu era mobilizat nici un singur soldat peste efectivele normale şi că în acel moment nu exista nici un soldat în afară de garnizoanele din timp de pace. Voiam să evităm chiar şi aparenţa unei presiuni asupra Cehoslovaciei. In momentul acela era cât pe ce să mobilizeze Europa pentru a se servi planurile unui guvern care urmărea numai să influenţeze asupra alegerilor.

In lipsa de scrupule, guvernul din Praga nu se temea să arunce bănuiala asupra unui mare stat şi să alarmeze Europa.

Dar Germania şi-a păstrat sângele rece, deoarece era sigură că alegerile comunale vor confirma drepturile germanilor sudeţi.

S'a spus în acel moment că Germania a dat îndărăt din cauza energiei cehilor şi a intervenţiei Franţei şi Angliei. Pricepeţi că o mare putere nu poate accepta a doua oară un asemenea lucru.

Prin urmare, trebue să trag dinainte consecinţele necesare. Sunt naţional-socialist şi ca atare răspund la toate atacurile. Fostul imperiu german este pentru noi un avertisment. A mers până la ultimile limite în dragostea lui de pace, dar cu toate acestea războiul nu i-a fost cruţat.

MĂSURILE MILITARE ALE GERMANIEI

La 28 Mai, am luat măsuri extrem de aspre:

1) Intărirea armatei şi aviaţiei, care a fost ordonată de mine şi imediat executată;

2) am ordonat construirea fortificaţiilor de la vest. Dela 28 Mai pot da asigurări că fortificaţiile cele mai formidabile sunt în construcţie. Am însărcinat cu ridicarea lor pe dr. Todt, inspectorul general al drumurilor germane. Prin forţa geniului său, a fost săvârşită de pe acum una din cele mai grandioase opere din câte există. La aceste fortificaţii au lucrat sub conducerea sa în total 278.000 de lucrători plus 48.000 de muncitori şi peste 100.000 de oameni din serviciile muncii, plus batalioanele de geniu şi diviziile de infanterie. Transportând în fiecare zi 8 mii de vagoane de materiale, căile ferate au efectuat o muncă uriaşă.

Poimâine aceste fortificaţii vor fi terminate (aplauze formidabile).

Puterea lor defensivă este de pe acum suficient asigurată. In clipa de faţă sunt peste o mie de lucrări betonate. In spatele acestui zid de oţel şi beton, a cărui adâncime este de trei şi patru linii, întinzându-se pe o distanţă de peste 50 de km., se află poporul german întreg înarmat.

Am făcut acest efort pentru a garanta pacea.

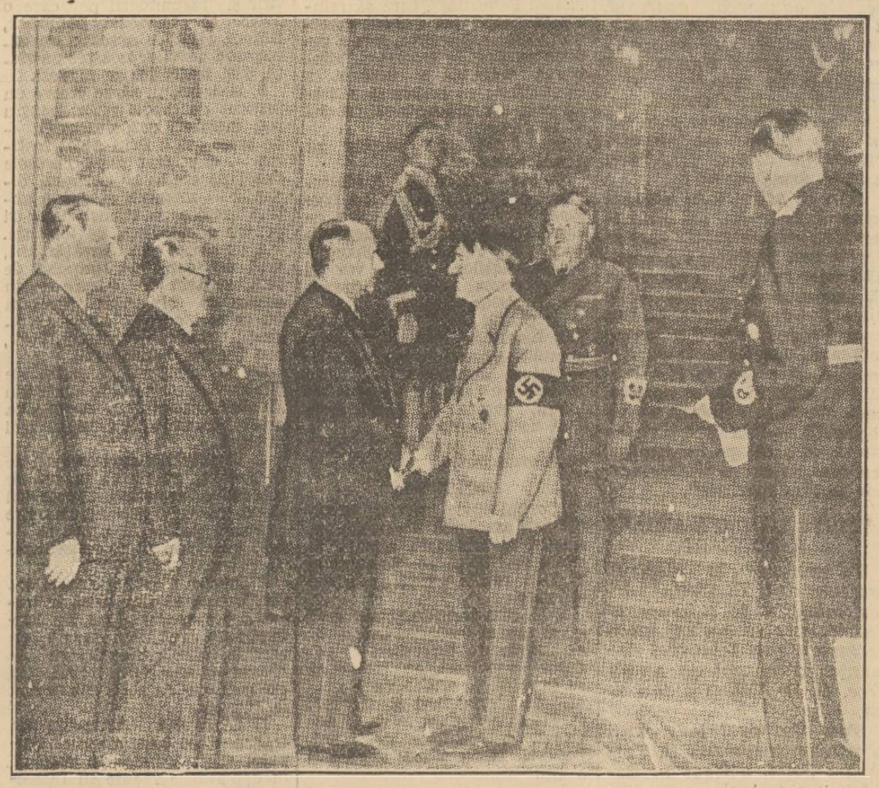

Cancelarul Hitler strânge mâna d-lui François Poncet, ambasadorul Franţei la Berlin, la recepţia dată la Nürnberg în onoarea membrilor corpului diplomatic

Târgueli asupra drepturilor nu mai sunt cu putinţă

Nu sunt gata să asist la asuprirea poporului german din Cehoslovacia cu un calm nesfârşit.

Beneş face tactică. El vrea să organizeze negocieri, să tărăgăneze lucrurile, dar acest lucru nu poate dura. Nu este vorba de târgueli asupra drepturilor (aplauze). Germanii vor dreptul de a dispune singuri, drepturi pe care le au toate popoarele şi nu fraze.

Beneş nu are de făcut vreun dar germanilor sudeţi. Aceştia au dreptul de a reclama viaţa lor, ca şi oricare alt popor. Cred că servesc pacea, nelăsând nici o îndoială în această privinţă. Nu vreau să ni se dea trei milioane de francezi, pentru a-i asupri sau trei milioane de englezi, dar vreau ca asuprirea celor trei milioane şi jumătate de germani din Cehoslovacia să înceteze (Aplauze). Vreau ca această opresiune să facă loc dreptului pentru ei de a dispune de ei înşişi.

Interesul meu este interesul nostru. Trebue să fac astfel încât dreptul să nu fie transformat în injustiţie. Este vorba de compatrioţi germani. Nu am intenţia de a vedea la frontiera Germaniei născându-se o a doua Palestină. Bieţii arabi sunt fără apărare şi părăsiţi. Germanii din Cehoslovacia nu sunt nici fără apărare, nici părăsiţi (Aplauze formidabile).

Imperiul german şi-a dat el însuşi coroana sa milenară

La acest congres asistă compatrioţii noştri austriaci. Ei înţeleg cuvintele noastre. Nu am avea dreptul să fim germani dacă nu am adopta o asemenea atitudine cu toate consecinţele pe care le comportă.

Dacă ne ocupăm de tot ceeace este tendinţa să ni se ceară, ne dăm seama că lumea nu vede în Germania marele stat care este.

Când am fost la Roma am văzut că istoria umanităţii este privită sub un unghiu prea îngust. Un popor poate să se desvălue după mii de ani. Germania şi Italia sunt dovada. Ele sunt naţiuni regenerate. Tineretul de azi stă cu picioarele pe un pământ istoric. Imperiul roman începe să respire. Germania nu este un stat nou. Am pus să se aducă la Nuernberg juvaerurile şi coroana fostului imperiu, pentru a dovedi întregei lumi că multe veacuri înainte exista un puternic imperiu germanic.

Lucrurile s'au schimbat. Formele exterioare s'au schimbat, dar substanţa popoarelor rămâne eternă. Imperiul german s'a redeşteptat şi şi-a dat el însuşi coroana sa milenară. In acest fapt vedem un noroc de care trebue să fim mândri şi motive pentru a mulţumi Atotputernicului. Intorcându-ne spre trecut scoatem un învăţământ. Imperiile german şi italian sunt aşezate pe temelii bătrâne. Nici o putere din lume nu le-a putut nimici.

Camarazi din partid! In acest ceas se termină primul congres al partidului din Germania mare. Am trăit zile istorice. Increderea voastră a sporit prin această demonstraţie de forţă. Intoarceţi-vă pe la casele voastre. Aveţi dreptul să purtaţi sus capul vostru german. Nu ne vom mai pleca niciodată sub dorinţa străină. Jur acest lucru. Dumnezeu Atotputernicul să-mi vină în ajutor!"

❖

Ultimele cuvinte ale Fuehrerului, care a vorbit o oră şi 20 de minute, au fost acoperite de aclamaţii prelungite şi strigăte de „Heil!".

Ziarul „Koelnische Zeitung" despre cuvântarea Fuehrerului

Berlin, 12 (Rador). — „Koelnische Zeitung" scrie în aşteptarea cuvântării pe care urmează să o rostească astăseară Fuehrerul Cancelar:

„Nimeni nu poate crede că **Fuehrerul este dispus să pornească într'o „aventură" ce ar distruge edificiul construit cu atâta trudă în decursul ultimilor cinci ani".**

Ultima zi a congresului dela Nürnberg

Nuernberg, 12 (Rador). — Ziua de Luni, ultima zi a congresului naţional-socialist, este consacrată armatei.

Manifestaţiile au început dela ora 6 dimineaţa, prin defilarea muzicilor militare, care au străbătut oraşul trezind pe locuitori şi pe oaspeţi în sunetele marşurilor militare.

In diferite pieţi se dau concerte la care, cu toată ora foarte matinală, ia parte o mulţime extrem de numeroasă.

❖

Nuernberg, 12. (Rador). — Azi dimineaţă, începând dela ora 8, s'a desfăşurat marea parradă a armatei, la care au participat 13.000 oameni şi 22.000 cai.

Două regimente de infanterie, două regimente de artilerie, un regiment de cavalerie, un regiment de care de asalt, un regiment de artilerie antiaeriană, numeroase detaşamente de marină şi escadrile de avioane au defilat prin faţa Fuehrerului Cancelar, a fruntaşilor partidului şi statului, a generalilor Brauchitz şi Keitel şi a amiralului Raeder.

După terminarea defilării a avut loc un simulacru de luptă între infanterie şi tancuri.

D. HITLER VORBEŞTE ARMATEI

Nuernberg, 12 (Rador). — La ora 14, Fuehrerul cancelar soseşte pe câmpul Zeppelin, unde urmează să se facă defilarea trupelor.

D. Hitler este însoţit de generalii von Brauschitch şi Milch, care reprezintă pe Mareşalul Goering, absent din cauza bolii şi de amiralul Raeder.

In mijlocul aclamaţiilor, d. Hitler se urcă la tribună şi ia cuvântul:

„Soldaţi ai armatei germane! Ca şi anii precedenţi aţi venit şi acum la congresul partidului, dar pentru prima oară aţi venit ca soldaţi ai Germaniei mari. Realizarea acestui vis de veacuri o datorim întâi faptului că am ajuns să creem o adevărată comunitate populară germană. Această comunitate a dat naştere condiţiilor indispensabile pentru realizarea acestui vis. O datorim în al doilea rând constituirii nouei armate germane, ai cărei soldaţi au împlinit în cele din urmă acest vis prin acţiunea lor.

Din toate acestea, trebue să tragem concluzia că existenţa mişcării naţional-socialiste care a pregătit totul pentruca poporul german să fie scos din dezordinea internă şi l-a călăuzit la unitatea pe care o vedem astăzi, este o necesitate. Doctrina naţional-socialistă şi partidul sunt chezaşii acestei comunităţi populare germane înlăuntrul ţării. Trebue pe de altă parte să ne dăm seama cât este de necesar să apărăm în afară această comunitate populară a cărei ordine a fost restabilită.

Nicio negociere, nicio conferinţă, nicio convenţie nu ne-a adus acest drept natural la unitatea germanilor. Am cucerit singuri acest drept şi am putut-o face datorită vouă, soldaţii mei.

A trebuit să luăm acest drept şi iată dece sunteţi aici, soldaţi. In noua Germanie, naţional-socialismul face educaţia poporului german pentru comunitatea naţională în interior, iar armata îi face educaţia pentru această comunitate în afară. Poporul german are încredere în voi pentru a rezolva sarcina ce v'a fost încredinţată şi ştie că poate avea încredere.

El ştie că aveţi cele mai bune arme care există astăzi, că aveţi cele mai bune formaţiuni şi că aveţi deasemeni cel mai bun moral. Noi nu slujim pentru salarii sau pentru răsplată în lumea aceasta. Slujim pentru poporul nostru şi pentru Germania".

După cuvântarea d-lui Hitler, a început parada aviaţiei militare şi a celorlalte arme, împreună cu exerciţiile cuprinzând atacul unui centru de aviaţie şi a unei clocniri între infanterie şi tankuri.